

stigende finansieringsmæssige vanskeligheder for landbruget, er anledning til at ændre landbrugslovens bestemmelser om erhvervelse af adkomst på landbrugsejendomme, således at der eventuelt åbnes friere mulighed for, at selskaber m. v. kan opnå tilladelse til erhvervelse af landbrugsejendomme og i denne forbindelse, om der er behov for gennemførelse af en forpagtningslovgivning. Et flertal af kommissionens medlemmer har imidlertid fundet, at der ikke bør foretages ophævelse eller ændring af de nugældende bestemmelser, hvorefter navngivne personer frit kan erhverve indtil 2 landbrugsejendomme uanset størrelse, og hvorefter selskaber m. v. kun kan erhverve landbrugsejendomme med tilladelse fra landbrugsministeren. Kommissionen har i forbindelse hermed ikke fundet, at der er anledning til at gennemføre en egentlig forpagtningslovgivning.

Kommissionen har i tilslutning hertil foreslået, at den særlige brugslovgivning, der indeholdes i henholdsvis lov nr. 240 af 7. juni 1952 om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje og lov nr. 241 af 7. juni 1952 om visse ejendomme og boliger på landet, søges afviklet snarest muligt, dog således at de nuværende brugeres rettigheder respekteres.

Lovforslaget har ikke finansielle konsekvenser for statskassen og vil ikke medføre ændringer i den statslige administration.

Med hensyn til de i øvrigt foreslåede ændringer, der i et vist omfang er af teknisk og redaktionel karakter, henvises til de følgende bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Som reglen i den gældende lovs § 2, 2. pkt., er formuleret, omfatter landbrugspligten alle arealer, der er vurderet under en landbrugsejendom, bortset fra arealer, der af landbrugsministeren er tilladt fraskilt ejendommen efter 1. september 1960. Under arbejdet med at ajourføre landbrugsnoteringen i matriklen har der imidlertid vist sig behov for i særlige tilfælde at kunne fritage et sådant medvurderet areal for landbrugspligten. Der har navnlig været behov for at undtage særskilt matrikulerede fredskovsarealer og vejarealer, men også forhold som adkomstpørgsmål o. lign. har i visse tilfælde gjort det ønskeligt, at et areal kan udelades ved noteringsudvidelse og fritages for landbrugspligt, uanset at det fortsat vurderes under ejendommen.

Til nr. 2.

Efter gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 4, kan landbrugspligten tillades ophævet på arealer, der er mindre egnede til jordbrugsdrift, når arealerne agtes tilplantet, men det er ifølge loven en betingelse, at jorden pålægges fredskovspligt i henhold til skovlovens § 4. Det må forudses, at der som led i en tilpasning af landbrugsproduktionens størrelse i de kommende år kan blive behov for at lade arealer udgå af landbrugsdriften i større omfang end hidtil. For at kunne imødekomme et sådant behov foreslås adgangen til ophævelse af landbrugspligten på arealer, der er mindre egnede til jordbrugsdrift, udvidet, således at tilladelse også kan meddeles mod krav af anden art end fredskovspligt, jfr. forslaget nr. 3, eller eventuelt uden betingelser. Såfremt jorden er egnet til vedvarende skovdrift, vil tilladelsen som hidtil blive betinget af, at der pålægges ejendommen fredskovspligt efter skovlovens § 4. Det eksisterende samarbejde med skovmyndighederne i henhold til den gældende bestemmelse i landbrugslovens § 4, stk. 1, nr. 4, vil derfor blive opretholdt.

Af redaktionelle grunde er gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 4 og 6, samtidig foreslået sammenfattet til nyt § 4, stk. 1, nr. 5.

Ved administrationen af den gældende lov er det antaget, at landbrugspligten normalt må vige, når jorden ønskes overført til en mere intensiv udnyttelse end jordbrugsdrift, f. eks. til bebyggelse eller offentlige formål, og dette ikke er i strid med planlægningslovgivning m. v. Ophævelse af landbrugspligten vil i overensstemmelse med denne praksis blive tilladt i de i lovens § 4, stk. 1, nr. 1-3, omhandlede tilfælde under forudsætning af, at der foreligger de fornødne dispensationer og tilladelser i henhold til anden lovgivning.

Med hensyn til tilladelser efter gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 5, til ophævelse af landbrugspligt med henblik på udnyttelse af særlige forekomster i jorden og tilladelser i henhold til lovens § 7, stk. 3, til udnyttelse af sådanne forekomster på jorder, hvor landbrugspligten bibeholdes, er det antaget, at de nævnte bestemmelser ikke bør anvendes til at nægte tilladelse, men alene til at knytte særlige betingelser til tilladelserne med henblik på arealernes reetablering m. m. Der tilsigtes ingen ændring i lovens administration på dette område. Det bemærkes i denne forbindelse, at såfremt tilladelse til udnyttelse af særlige forekomster i jorden nægtes i medfør af lov nr. 314 af 18. juni 1969 om naturfredning, kan ejeren kræve fredningssag rejst, jfr. lovens § 45. I øvrigt henvises til, at naturfredningskommissionen i 2. del af sin betænkning (nr. 467/